

[Lange.]

indeholdt. Ønsket om en ny Næringslov, der havde været stærkt, vendte sig til Frygt for den nye Næringslov. Men efter at det i denne Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag ved anden Behandling i Folketinget paa Grundlag af en Overenskomst i det andet høje Ting er blevet Genstand for saa gennemgribende Ændringer, maa jeg dog anse det for det bedste, om dette Spørgsmaal nu kunde blive afgjort; selv om der overfor nogle Enkeltheder i Lovforslaget maa vises Resignation, tror jeg dog, at det i det store og hele maa anses for at være et godt Resultat, man er naaet til.

En af de mest afgørende Ændringer, der er gennemført, er, som allerede flere Gange fremhævet under Forhandlingerne, Bestemmelsen om, at ingen maa have mere end een Butik i hver Kommune, og at denne Bestemmelse ikke gøres illusorisk ved, at Ægtefæller kan have hver sin Butik, undtagen hvor de forud for Ægteskabets Indgaaelse har drevet hver sin selvstændige Næring. Nu var den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (C. F. Sørensen) inde paa at vise, hvor let det var at komme udenom denne Bestemmelse om een Butik i hver Kommune. Men det er ikke saa let. Det viser sig, at det Forhold, man kender i andre Lande, hvor en Enkeltmand har en stor Række ensartede Butikker rundt om i en Kommune, kender vi ikke her i Landet. Der findes ganske vist Industrieforetagender, som har en Række Butikker, f. Eks. ogsaa i København, men det er jo et andet Forhold, et Forhold, der ikke berøres af den nye Næringslov, idet den Ret, Industrien hidtil har haft til at have flere Butikker, vil blive bevaret, og Bestemmelsen om een Butik i hver Kommune kun gælder for Handelen.

Det vil ogsaa vække Tilfredshed, at Retten til at erholde mere end eet Næringsbevis ligesom nu betinges af Dispensation, saa at man kan gaa ud fra, af den hidtidige Praksis: at der skal være en naturlig Forbindelse mellem de to Arter af Næring, man ønsker at drive, naar man f. Eks. vil drive Handel og Haandværk fra samme Butik, bliver opretholdt.

Jeg er tilfreds med, at man har faaet indført Bestemmelsen om, at man skal have Raadighed over sit Bo for at erholde Næringsbevis, og at man har forhøjet de Beløb, der skal erlægges for Opnaaelsen af Næringsadkomst, til 40 Kr. for personlige Næringsadkomster, og 200 Kr. for Aktieselskaber. Det lave Beløb, man havde fastsat i det oprindelige Lovforslag, harmonerede ogsaa

daarligt med det, man hører saa tidt, at der er alt for mange Detailhandlere. Det passer daarligt sammen paa den ene Side at hævde, at der er alt for mange Detailhandlere, og paa den anden Side at aabne Skrankerne, gøre det lettere at faa Næringsbevis. Spørgsmaalet har ogsaa en anden Side. Det har Betydning for Kommunerne, der gennem de Afgifter, de hidtil har faaet, har haft en ret betydelig Indkomst, som vel ved den nye Ordning vil blive formindsket, men dog ikke saa meget, som hvis det oprindelige Lovforslag var blevet gennemført.

Jeg er endvidere tilfreds med, at man har fjernet Bestemmelsen om Adgang til hel Fritagelse for Betaling af Næringsbevis. Jeg anser det ogsaa for en vigtig Bestemmelse, at det ikke tillades Medlemmer af Bestyrelse eller Direktion af Selskaber, som driver Detailhandel fra Butik, selv at drive Næring i Henhold til Næringsbrev for Handel i samme Kommune, lige saa lidt som de maa være Medlemmer af Direktion eller Bestyrelse i flere Selskaber, der driver saadan Handelsnæring. Denne Bestemmelse er indsat for at hindre en Omgaaelse af Bestemmelserne om, at man ikke maa have mere end een Butik i hver Kommune. Ligeledes er jeg tilfreds med Bestemmelsen om Salg fra Automater.

Jeg tror ogsaa, at Bestemmelserne i § 24 om personlige Henvendelser vil have en god Virkning; de vil antagelig forhindre meget af den ulovlige Omløben med Varer til lige Gavn for de næringsdrivende og Forbrugerne. Jeg synes, at alle maa være klar over, at denne Omførsel af Varer kun fordyrer Varerne; griber den mere og mere om sig, medfører det kun en Forøgelse af Omkostningerne ved Fordelingen af Varerne, og de Omkostninger skal til syvende og sidst Forbrugerne betale. Forskellige Ændringer i Bestemmelserne om Vandrebrev som Afgiftens Forhøjelse til 10 Kr., Begrænsning af det Omraade, indenfor hvilket et Vandrebrev kan gælde, til et Amt, Bestemmelsen om, at man kun maa have eet Vandrebrev, og Indskrænkning med Hensyn til de Varearter, der maa omføres til Salg paa Vandrebrev, tror jeg ligeledes maa betragtes som Forbedringer af det tidligere forelagte Forslag.

I § 40 gives der efter min Mening en god og klar Definition af, hvad Husflidsvarer er; jeg mener, at ogsaa den vil blive modtaget med Tilfredshed af de handlende.

I Paragrafferne 81 og 86 er foretaget betydningsfulde Ændringer, i hvert Fald fra et Handelsstandssynspunkt, idet der